

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/79/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120375604
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Šabla
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6120375604.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Šablu a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Dušana Ďuriana ako členov senátu, v spore žalobkyne: S. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. XX, XXX XX M., proti žalovanej: JUDr. Jana Živická, so sídlom Bakossova 8, 974 01 Banská Bystrica, správkynia konkurznej podstaty úpadcu Q. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. XX, XXX XX M., v konaní o určenie neplatnosti právneho úkonu, o návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 17.09.2020, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 20C/52/2020 - 38 zo dňa 30. septembra 2020 ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia podaný v priebehu konania vo veci samej - o určenie neplatnosti právneho úkonu - oznámenia správcu konkurznej podstaty o konaní dobrovoľnej dražby č. 1/2020 zo dňa 28. 08. 2020 - čz 59/2020, ktorým sa žalobkyňa domáhala, aby súd uložil žalovanej povinnosť zdržať sa organizovania a vykonania dobrovoľnej dražby dňa 30. 09. 2020 o 13.00 hod. v Kongresovej sále I. na prízemí hotela T. H. I. M. & Y. na Q. ul. č. XX v W. W. k nehnuteľnosti v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov - úpadcu Q. Ličku, nar. XX. XX. XXXX a žalobkyne, nachádzajúcim sa v katastrálnom území M., obec M., okres W. W., zapísaným na liste vlastníctva č. XX vedenom E. úradom W. W., katastrálny odbor, a to k bytu č. X vo vchode č. XX na 1. poschodí obytného domu súpisné číslo XX stojacom na parcele číslo XX a k podielu priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a na príslušenstve o veľkosti XXXX/XXXXXX (ďalej aj „nehnuteľnosť“ alebo „byt“) do skončenia konania vo veci samej.

2. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobkyňa sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáha ochrany obydlia, majetku, vlastníctva, práv dieťaťa a ľudskej dôstojnosti. Má za to, že žalovaná koná v rozpore so zákonom. Manžel žalobkyne Q. Ličko požiadal v Centre právnej pomoci o oddĺženie, pričom žalobkyňa má pochybnosti o jeho duševnom stave, nakoľko užíva lieky, ktoré majú výrazný vplyv na jeho psychický a duševný stav. Podľa žalobkyne jej manžel nebol schopný posúdiť dôsledky svojho konania. Žalobkyňa videla v konaní žalovanej, ktorá chce vydražiť ich byt, porušovanie práv, nakoľko žalobkyňa nie je úpadca, dlžník, ani nenavrhol konkurz na ich majetok. Mala za to, že žalovaná koná výlučne formálne a bez odbornej starostlivosti, keď nebola ochotná sa zaoberať argumentmi žalobkyne. Podľa žalobkyne byt, jediné obydlie, v ktorom býva jej rodina, nie je majetkom podliehajúcim konkurzu. Žalobkyňa po výzve správkyni konkurznej podstaty jej manžela nedala súhlas so sprístupnením nehnuteľnosti, nebol jej doručený znalecký posudok na ohodnotenie bytu za účelom vykonania dražby a s ohodnotením nesúhlasí. Nemá vedomosť o zrušení a vyporiadaní BSM a to v rozpore s § 53 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej aj „ZKR“). Žalovaná žalobkyňu nevyzvala

ani na zaplataenie sumy rovnajúcej sa hodnote majetku podľa § 79 ZKR. Ďalej žalobkyňa uviedla, že nemá vedomosť o tom, že jej manžel má exekúcie, ak má nejaké záväzky, tieto podľa jej názoru mali byť vymáhané prednostne v exekúcii nariadenej súdom, preto mala za to, že exekúcia je ohrozená. Žalobkyňa namietala záväzky manžela (úpadcu) a žiadala, aby ich súd podrobil súdnej kontrole, pretože aj s manželom sú spotrebiteľia a vzťahuje sa na nich ochrana spotrebiteľského práva. Žalobkyňa návrh odôvodňovala dôvodmi hodnými osobitného zreteľa a poukázala predovšetkým na skutočnosť, že žalovaná chce zorganizovať dobrovoľnú dražbu na speňaženie bytu - obydliá, nehnuteľnosti v BSM, pričom oznámenie o dražbe č. 1/2020 zo dňa 28. 08. 2020 jej nebolo nikdy doručené. Potrebu bezodkladne upraviť pomery videla žalobkyňa v obave z nezákonného konania žalovanej, ktorá chce vykonať dražbu nehnuteľností vo vlastníctve žalobkyne bez jej súhlasu, vynucovaním, násilím, uvedením spotrebiteľa do omylu, dlhodobým trvajúcim nátlakom spôsobujúcim traumy. Nenariadením neodkladného opatrenia by podľa žalobkyne vznikol priestor na konanie, ktoré by vytvorilo nezvratný stav a viedlo k neodstrániteľným následkom.

3. Žalobkyňa k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pripojila čiastočný výpis z LV č. XX pre katastrálne územie M. a potvrdenie o spoločnom pobyte s jej manželom a ďalšími osobami v byte od E. úradu M. zo dňa 16. 09. 2020.

4. Žalovaná - správkyňa konkurznej podstaty úpadcu Q. D., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom M. XX, XXX XX M., vo vyjadrení k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia okrem iného uviedla, že nariadením neodkladného opatrenia nemožno poskytnúť ochranu jednej strane do takej miery, že nevyváženým spôsobom zasiahne do práv druhej strany. Nariadenie neodkladného opatrenia by nespĺnilo účel, nakoľko pomery účastníkov nie sú dané „vôľou správcu,“ ale sú presne dané zákonom, teda im neprislúcha iná právna ochrana. Nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia by bolo negovaním povinností správcu v konkurznom konaní.

5. Z listinných dôkazov predložených žalobkyňou a žalovanou, ako aj z úradnej činnosti súd prvej inštancie zistil, že vyššie uvedená nehnuteľnosť je v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov - žalobkyne a úpadcu. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4OdK/555/2019 zo dňa 28. 05. 2019, zverejneným v Obchodnom vestníku SR č. 106/2019 dňa 04. 06. 2019, bol okrem iného vyhlásený konkurz na majetok úpadcu - manžela žalobkyne. Do funkcie správcu konkurznej podstaty bola ustanovená JUDr. Jana Živická (žalovaná). Žalovaná pri výkone činnosti správcu, po zistení majetku, ktorý podlieha konkurzu a zverejnení súpisu majetku, pristúpila k speňažovaniu tohto majetku. Úpadca si uplatnil nepostihnuteľnú hodnotu obydliá, preto žalovaná postupovala v zmysle § 167o ZKR. V čase rozhodovania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia konkurzné konanie trvalo.

6. Na základe týchto listinných dôkazov mal súd prvej inštancie za to, že nie sú splnené predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 1, ods. 2 písm. d) Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“) a to už z dôvodu, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje proti správcovi konkurznej podstaty, ktorého s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo/19/2018 zo dňa 18. 12. 2018 nemožno neodkladným opatrením obmedzovať vo výkone jeho právomocí upravených osobitným predpisom. Takýto postup by bol podľa názoru súdu prvej inštancie zásahom do konania vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 4OdK/555/2019, ktoré je spravované ZKR. Nie je možné výkon činností uložených správkyňi konkurznej podstaty v jednom konaní zakázať ako žalovanej súdnym rozhodnutím v inom, odlišnom konaní. Konkurzné konanie tak, ako každé súdne konanie, je autonómne predovšetkým v tom, že konať v ňom, robiť v ňom úkony, či iným spôsobom ovplyvňovať jeho priebeh môže (odhliadnuc od rozhodovania o opravných prostriedkoch) len súd, na ktorom toto konkurzné konanie prebieha a výlučne v rámci tohto konania. Rozhodnutím vydaným v inom súdnom konaní nie je možné správcovi ukladať povinnosti, ktoré by upravovali jeho postup v konaní konkurznom. Za takéhoto postupu súdu by eventuálne mohlo dôjsť k situácii, kedy by boli správcovi uložené vzájomne si odporujúce pokyny. Súd prvej inštancie preto uzavrel, že neodkladným opatrením v inom konaní nemožno správcovi konkurznej podstaty zakázať, aby nakladal s vecami zapísanými do súpisu majetku úpadcu. Dodal, že žalobkyňa navrhla nariadenie neodkladného opatrenia vo vzťahu k nehnuteľnosti, ktorá bola v súlade s príslušnou právnou úpravou ZKR zapísaná do súpisu majetku úpadcu. S poukazom na vyššie uvedené súd prvej inštancie návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia podaný dňa 17. 09. 2020 zamietol ako nedôvodný.

7. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa. Rozhodnutie súdu prvej inštancie označila za nesprávne z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. a), b), f) a h) C. s. p., t.j. z dôvodov, že neboli splnené procesné podmienky; súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

8. Porušenie práva na spravodlivý proces videla žalobkyňa s poukazom na článok 46 ods. 1, čl. 7 ods. 2 a 5, čl. 152 ods. 4, 154c ods. 1 Ústavy SR, čl. 3 ods. 1 základných princípov C. s. p., čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a rozsiahlu judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, Ústavného súdu Slovenskej republiky a Ústavného súdu Českej republiky v podľa nej nedostatočnom odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie nezohľadňujúcim jej podstatné argumenty uvedené v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ani konkrétne okolnosti prípadu. Súd prvej inštancie sa nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia s jej argumentáciou o protiústavnosti výkonu záložného práva formou dobrovoľnej dražby, ak sa týka obydľia, v ktorom navyše bývajú aj maloleté deti. Odôvodnenie rozhodnutia nespĺňa požiadavky stručného, jasného a výstižného vysvetlenia, ktoré skutočnosti považoval súd za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal, akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil a ako vec právne posúdil a požiadavku presvedčivosti. Podľa názoru žalobkyne je rozhodnutie súdu prvej inštancie zjavne nezákonné, predpokladajúce svojvôľu, ignorujúce rozsiahlu judikatúru vnútroštátnych súdov a Súdneho dvora EÚ, keď v rozpore s Ústavou SR vydal rozhodnutie, ktoré je na ujmu žalobkyne, čím odňal žalobkyňi ústavné právo na súdnu ochranu. Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie považovala žalobkyňa za formalistické, odporujúce princípu materiálneho právneho štátu, nerešpektujúce princíp právnej istoty spočívajúci v tom, že na skutkovo a právne rovnakú otázku sa dá rovnaká odpoveď. Podľa názoru žalovanej je výklad a aplikácia právnych predpisov v rozhodnutí súdu prvej inštancie v extrémnom nesúlade a odkláňa sa od ustálenej súdnej praxe bez toho, aby tento odklon bol dostatočne zdôvodnený. Ďalej považovala rozhodnutie súdu prvej inštancie za nespravodlivé, neposkytujúce ochranu maloletým deťom v rozpore s článkom 16 Dohovoru o právach dieťaťa, podľa ktorého žiadne dieťa nesmie byť vystavené svojvoľnému zasahovaniu do svojho súkromného života, rodiny, domova alebo korešpondencie ani nezákonným útokom na svoju česť a povesť. Dieťa má právo na zákonnú ochranu proti takým zásahom alebo útokom.

9. S poukazom na čl. 19 Ústavy SR trvala žalobkyňa na tom, že konaním žalovanej je zasahované do jej súkromného a rodinného života, ako aj života jej rodiny. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podala z dôvodu, že je ohrozená existencia, zdravie a život všetkých členov rodiny. Mala za to, že dobrovoľnou dražbou majú byť v konkurze v rozpore so zákonom a právom Európskej únie (najmä smernicou Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách) vymožené pohľadávky veriteľov zo spotrebiteľských zmlúv obsahujúcich neprijateľné a tým neplatné zmluvné podmienky. Veritelia teda podľa žalobkyne žiadajú od jej manžela plnenia, ktoré žiaden súd neskúmal a na základe ktorých urobil jej manžel rozhodnutie o osobnom bankrote bez jej vedomia. V tejto súvislosti žalobkyňa poukázala na návrh Európskej komisie zo dňa 06. 02. 2013 k veci vedenej pred X. dvorom B. únie pod č. XXX/XX (P., P. proti Financreal s.r.o.), aby súdny dvor dal na prejudiciálnu otázku položenú Okresným súdom Prešov odpoveď: „Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vo svetle zásady efektivity vykladať v tom zmysle, že bráni uplatňovaniu takej vnútroštátnej právnej úpravy, akou je v prejednávanej veci § 151j ods. 1 Obč. zák. v spojení s ďalšími ustanoveniami právnej úpravy dotknutej vo veci samej, ktorá umožňuje veriteľovi vymôcť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok tak, že vykoná záložné právo predajom nehnuteľnosti aj napriek námietkam spotrebiteľa a bez posúdenia zmluvných podmienok súdom alebo iným nezávislým tribunálom.“ Bez konkretizácie odvolacieho súdu a jeho rozhodnutia žalobkyňa v odvolaní citovala pasáž: „Odvolací súd opakovane zdôrazňuje, že každé ustanovenie zákona o dobrovoľných dražbách je s ohľadom na ingerenciu súkromného dražobného procesu do práv a oprávnených záujmov osôb povinných zo záložného práva potrebné a nevyhnutné vykladať ústavne konformne, a teda aj z pohľadu účelu a zmyslu ochrany Ústavou SR garantovaných základných práv a slobôd (porovnaj aj Nález Ústavného súdu ČR II. ÚS 2164/10). Dražobník ako súkromná osoba je preto ustanovenia citovaného zákona a súvisiacich predpisov povinný vykladať a aplikovať tak, aby nielen že neboli porušené, ale ani len ohrozené práva osôb výkonom záložného práva negatívne dotknuté. Dražobník nie je v pozícii mandatára záložného veriteľa, ktorý má sledovať iba jeho záujem na rýchlom výkone záložného za každých okolností.“

10. Žalobkyňa napokon argumentovala porušením zákona o dobrovoľných dražbách tvrdiac, že jej nebolo doručené upovedomenie o dražbe ako zákonom určenej osobe. Taktiež jej nebolo doručené ani znalecký posudok ohľadne hodnoty nehnuteľnosti. Súd prvej inštancie podľa nej nedostatočne zistil skutkový stav, keď nevykonával dôkazy podľa jej podania prihladnúc na skutočnosť, že žalovaná jej doposiaľ nedoručila doklady súvisiace s dražbou, ktoré bez svojej viny nemohla použiť pri podaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

11. Žalobkyňa preto navrhla, aby odvolací súd zrušil odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, resp. aby ho zmenil a ňou navrhovanému neodkladnému opatreniu vyhovel.

12. Zároveň na záver odvolania žalobkyňa znovu navrhla, aby súd vydal neodkladné opatrenie, ktorým uloží žalovanej povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva a organizovania a vykonania dobrovoľnej dražby (en bloc, už bez jej viazania na konkrétny dátum) k vyššie uvedenej nehnuteľnosti do skončenia konania vo veci samej.

13. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne navrhla uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť. Trvala na tom, že nariadením neodkladného opatrenia nemožno poskytnúť ochranu jednej strane do takej miery, že nevyváženým spôsobom zasiahne do práv druhej strany. Nariadenie neodkladného opatrenia nesplní daný účel, nakoľko pomery účastníkov nie sú dané „vôľou správcu“, ale sú presne dané zákonom a neprislúcha im teda „iná právna ochrana“. Nariadenie neodkladného opatrenia by podľa žalovanej bolo negovaním povinností správcu v konkurznom konaní. Poukázala na to, že konkurzné - oddlžovacie konanie úpadcu Q. D. ako fyzickej osoby sa spravuje osobitnou úpravou N. obsiahnutou v štvrtej časti pod názvom Oddlženie, t.j. ust. § 166 a nasl. ZKR, nie ustanoveniami druhej hlavy ZKR, na ktoré poukazuje žalobkyňa. Uviedla, že ako súdom ustanovený správca konkurznej podstaty postupuje výlučne na základe ZKR, preto akékoľvek tvrdenia o zasahovaní do občianskych práv, majetkových práv, práv dieťaťa a ľudskej dôstojnosti bez právneho dôvodu sú irelevantné, nepravdivé a zavádzajúce. Pri vykonávaní dražby ide o výkon správcovskej činnosti, teda priamo o povinnosť správcu konkurznej podstaty. V ostatnej argumentácii odkázala na jej vyjadrenie v konaní pred súdom prvej inštancie. Žalovaná mala za to, že žalobkyňa v odvolaní neuviedla také právne ani skutkové okolnosti, ktoré by mali mať za následok nariadenie neodkladného opatrenia. Vzhľadom na obsah odvolania vyslovila domnienku, že žalobkyňa vychádzala s najväčšou pravdepodobnosťou z už „takmer vzorového“ podania, ktoré koluje medzi spotrebiteľmi v prípadoch, kedy žiadajú vydanie neodkladného opatrenia na zastavenie výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou, preto je vo väčšej časti obsah odvolania pre toto konanie irelevantný. Na námietku žalobkyne k postupu správcu pri dražbe predmetnej nehnuteľnosti uviedla, že žalobkyňa bola niekoľkokrát osobne ako aj písomne poučená o zákonných ustanoveniach ohľadom bezpodielového spoluvlastníctva manželov v súvislosti s vyhlásením konkurzného konania podľa štvrtej časti ZKR uplatnením nepostihnuteľnej hodnoty obydlia, postupe správcu, ako aj o právnych následkoch tohto postupu. Poprela, že žalobkyne nie sú doručované zásielky ohľadom speňažovania nehnuteľnosti. Uviedla, že ako správca riadne zasiela všetky zásielky do vlastných rúk žalobkyne na adresu M. XX, XXX XX M., o čom je dôkaz v súdnom spise.

14. Žalobkyňa vyjadrenie k vyjadreniu žalovanej nepodala.

15. Krajský súd ako funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalobkyne podľa § 34 C. s. p. preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania, nakoľko sa jedná o vec nariadenia neodkladného opatrenia, o ktorej ani súd prvej inštancie nemusí rozhodnúť na pojednávaní (§ 378 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 329 ods. 1 C. s. p.), v rozsahu odvolania podľa § 379 C. s. p., z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C. s. p. a uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 C. s. p. ako vecne správne potvrdil.

16. Podľa § 387 ods. 1 C. s. p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa § 387 ods. 2 C. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

17. Neodkladné opatrenie môže súd podľa § 324 ods. 1 C. s. p. nariadiť pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení.

18. Podľa § 325 ods. 1 C. s. p., neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

19. Podľa § 326 ods. 1 C. s. p. v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

20. Odvolanie žalobkyne nie je dôvodné. Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobkyne ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým uznesením súdu prvej inštancie v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie a v tejto súvislosti udáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnym záverom súdu prvej inštancie o nedôvodnosti návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia a neosvedčení potreby neodkladnej úpravy pomerov, či obavy, že exekúcia bude ohrozená, v tomto smere si osvojuje dôvody napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie a v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C. s. p. na tieto v celom rozsahu poukazuje. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný (§ 379 C. s. p.; § 380 C. s. p.), pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého uznesenia z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré sa týkajú procesných podmienok (§ 380 ods. 2 C. s. p.), ktoré vady nezistil. Na zdôraznenie vecnej správnosti napadnutého uznesenia a reagujú na odvolacie dôvody odvolací súd uvádza nasledovné:

21. V prvom rade odvolací súd uvádza, že žalobkyňa v odvolaní nešpecifikovala konkrétnymi okolnosťami, ktoré procesné podmienky neboli splnené na rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Procesné podmienky, za ktorých môže súd konať a rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie sú totožné so zákonnými podmienkami potrebnými na kladné, či záporné rozhodnutie o návrhu. Inak povedané, procesné podmienky konania musia byť dané, aby súd mohol vôbec o návrhu rozhodnúť, či už negatívne (zamietnuť návrh) alebo pozitívne (nariadiť neodkladné opatrenie). Preto má odvolací súd za to, že odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. a) C. s. p. v skutočnosti v odvolaní nebol daný. Rovnaký názor zastávajú aj autori Veľkého komentára k Civilnému sporovému poriadku: „Odvolanie musí byť niektorou (prípadne viacerými) z uvedených väd odôvodnené (§ 363), čo znamená, že nestačí formálne citovať v zákone uvedený dôvod, ale je potrebné ho identifikovať, t.j. v akom konkrétnom pochybení (vade, skutočnosti) odvolateľ vidí naplnenie odvolacieho dôvodu.“ (Q., M., C., S., W., J., P., S., W., J., S., M. a kol. I. sporový poriadok. O.. F.: C. H. W., XXXX, strana XXXX).

22. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) C. s. p. - súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, odvolací súd uvádza nasledovné:

23. Zo závermi vyplývajúcimi z rozsiahlej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, či Ústavného súdu SR ako najvyšších súdnych autorít popisujúcej prípady porušenia práva na spravodlivý proces spočívajúceho okrem iného aj v nedostatočnom odôvodnení súdneho rozhodnutia možno v plnom rozsahu súhlasiť. Z predmetnej samotnou žalobkyňou citovanej judikatúry (napr. z rozhodnutia ESLP vo veci Georgidias c. Grécko z 29. 05. 1997) okrem iného vyplýva, že právo na spravodlivý proces zahŕňa aj právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia však neznamená, že na každý argument sťažovateľa je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Splnenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie je preto vždy posudzované so zreteľom na konkrétny prípad. Vzhľadom na okolnosti tohto prípadu bola pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podstatná práve tá okolnosť, že dražba sa realizuje správcom v konkurznom - oddlžovacom konaní vedenom na návrh manžela žalobkyne. ZKR v ust. § 167o ods. 1 a 6 vyslovene počíta s možnosťou speňažovania obydlia dlžníka, vrátane obydlia patriaceho do BSM, dokonca nedovoľuje správcovi speňažiť obydlie inak ako formou dobrovoľnej dražby podľa zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov

v platnom znení (ďalej aj „zákon o DD“ alebo zákon č. 527/2002 Z.z.“) za primeraného použitia jeho ustanovení.

24. Ani argument žalobkyne, že byt nepatrí do konkurznej podstaty nie je namieste. ZKR v § 167i upravuje, že vyhlásením konkurzu zaniká dlžníkovu BSM a do konkurznej podstaty patrí všetok majetok v dlžníkovom BSM, ak ešte nedošlo k jeho vyporiadaniu, druhý bezpodielový spoluvlastník, t.j. v tomto prípade manželka dlžníka má nárok len na nepostihnuteľnú hodnotu obydľia, ktorá činí v súčasnosti 10 000,- Eur (§ 1 nariadenia vlády SR č. 45/2017 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

25. Súd prvej inštancie dal v odôvodnení svojho rozhodnutia s poukazom na rozhodnutie NS SR odpoveď, z akého dôvodu nemôže neodkladným opatrením nariadením v civilnom sporovom konaní zasiahnuť do činnosti, resp. postupu správcu podľa ZKR. Aj keď je odôvodnenie napadnutého rozhodnutia stručné, je postačujúce a výstižné a spĺňa aj požiadavku presvedčivosti. Aj keď z ľudského hľadiska odvolací súd rozumie citovému rozpoloženiu žalobkyne, strachu zo straty obydľia, v ktorom žijú aj maloleté deti a ťaživej situácii, v ktorej sa žalobkyňa a jej rodina ocitli, okolnosti uvádzané v návrhu nie sú právne významné pre iné rozhodnutie súdu - nariadenie neodkladného opatrenia zasahujúceho do postupu správcu lege artis - podľa ZKR. Vzniknutá situácia je dôsledkom právnych úkonov a nesplácania dlhov manžela žalobkyne. V právnom štáte je jedným z jeho pilierov aj vymožitelnosť práva, t.j. v tomto prípade pohľadávok veriteľov z majetku dlžníka v rôznych formách vlastníctva vrátane BSM.

26. Napriek pomerne rozsiahlemu rozsahu odvolania žalobkyňa v ňom necituje žiadne relevantné súdne rozhodnutie vydané najvyššími súdnymi autoritami (ktorými sú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky Európsky súd pre ľudské práva, Súdny dvor Európskej únie, Ústavný súd Slovenskej republiky, či Najvyšší súd Slovenskej republiky), v rozpore s ktorým by súd prvej inštancie prijal záver o nemožnosti zasahovania do postupu správcu konkurznej podstaty neodkladným opatrením nariadeným v civilnom sporovom konaní. Preto ani argumentácia žalobkyne ohľadne odklonu rozhodnutia súdu prvej inštancie od ustálenej súdnej praxe a tým nerešpektovania princípu právnej istoty nie je dôvodná.

27. Podporne za účelom zdôraznenia vecnej správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd k odvolacím námietkam žalobkyne spočívajúcim v odvolacích dôvodoch podľa § 365 ods. 1 písm. e) C. s. p. - súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (ktorý žalobkyňa v odvolaní výslovne necituje, vyplýva však z jeho obsahu), podľa § 365 ods. 1 písm. f) C. s. p. p - p súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a podľa § 365 ods. 1 písm. h) C. s. p. - rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, uvádza nasledovne:

28. Žalobkyňa nepoukázala v odvolaní na žiadne rozhodnutie najvyšších súdnych autorít (najmä Ústavného súdu SR), ktoré by vyslovilo protiústavnosť ustanovení zákona o DD, resp. ustanovení ZKR umožňujúcich viesť dražbu na obydľie dlžníka, resp. obydľie v BSM.

29. Ústavou SR ako aj Chartou základných práv Európskej únie garantovaná nedotknuteľnosť obydľia, garantované právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života v sebe nezahŕňa nemožnosť speňaženia obydľia na zabezpečenie vymožitelnosti pohľadávok veriteľov pochádzajúcich aj zo spotrebiteľských zmlúv v konkurznom konaní formou dražby a z toho vyplývajúcej straty obydľia. Nedotknuteľnosť obydľia oprávnenému užívateľovi obydľia garantuje len právo na jeho nerušené užívanie bez nedovolených zásahov tretej osoby avšak len dovtedy, dokedy mu právo užívania obydľia patrí.

30. Pokiaľ žalobkyňa argumentovala návrhom Európskej komisie odporúčajúcim Súdnemu dvoru Európskej únie vo veci C-482/12 odpovedať kladne na otázku, či smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vykladať v tom zmysle, že bráni uplatňovaniu takej vnútroštátnej právnej úpravy, akou je v prejednávanej veci § 151j ods. 1 Obč. zák. v spojení s ďalšími ustanoveniami právnej úpravy dotknutej vo veci samej, ktorá umožňuje veriteľovi vymocť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok tak, že vykoná záložné právo predajom nehnuteľnosti aj napriek námietkam spotrebiteľa a bez posúdenia zmluvných podmienok súdom alebo

iným nezávislým tribunálom, k tomu odvolací súd uvádza, že generálny advokát SD EÚ v danej veci zaujal dňa 21. 11. 2013 opačné stanovisko ako Európska komisia. Ani návrh komisie ani generálneho advokáta však nie sú rozhodnutím Súdneho dvora EÚ. Navyše Súdny dvor EÚ v rozsudku C 34/13 vo veci P. O. proti X. I., a.s., nevyhlásil možnosť výkonu dobrovoľnej dražby na obydlie pre nesúlad so smernicou Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, iba zdôraznil, že: „strata bývania je jedným z najväčších zásahov do práva na rešpektovanie obydlia a každý, komu takýto vážny zásah hrozí, musí mať v podstate možnosť predložiť primeranosť takého opatrenia na súdne preskúmanie (pozri rozsudky B. P. v. X. kráľovstvo, č. XXXXX/XX, § 50, B. XXXX, a H. v. Q., č. XXXXX/XX, § 137).“

31. Možnosť súdneho preskúmania postupu správcu spočívajúceho v speňažení obydlia formou dobrovoľnej dražby je v podmienkach slovenského právneho poriadku daná napr. inštitútom žaloby o neplatnosť dražby. Táto možnosť sa uvádza aj v poučení uvedenom v oznámení o dražbe č. 1/2020 zo dňa 28. 08. 2020 (č. I. 22 a 32 spisu). Nakoľko žalobkyňa má danú zákonnú možnosť nápravy prípadného postupu správcu v rozpore so zákonom o DD, nebol daný jeden z kumulatívnych zákonných predpokladov vyžadovaných § 325 ods. 1 v spojení s § 326 C. s. p. na nariadenie neodkladného opatrenia - potreba neodkladnej úpravy pomerov.

32. Práve v prípadnom konaní o neplatnosť dražby bude namieste vykonávanie dôkazov, či osvedčovanie skutočností ohľadne nezákonného postupu správcu pri vykonávaní dražby, preto ich predkladanie, či osvedčovanie v tomto konaní vo veci samej - o neplatnosť oznámenia správcu konkurznej podstaty o konaní dobrovoľnej dražby č. 1/2020 zo dňa 28. 08. 2020 - čz 59/2020 nie je namieste.

33. Ani argument žalobkyne o neprípustnosti dražby obydlia z dôvodu ochrany pred zásahom do rodinného či súkromného života jej aj je maloletých detí neobstojí. Rovnako ako v prípade nedotknuteľnosti obydlia, ani právo na ich ochranu nie je absolútne. Nedovolené sú len svojvoľné, nezákonné, neoprávnené zásahy, pričom inštitút dražby je zákonným inštitútom, inštitútom upraveným v zákone. Dohovor o právach dieťaťa priznáva dieťaťu právo na zákonnú ochranu proti svojvoľnému zasahovaniu do svojho súkromného života, rodiny, domova alebo korešpondencie, či nezákonným útokom na svoju česť a povesť. Taktiež článok 19 Ústavy SR priznáva právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života. Napokon samotná realizácia dražby nie je zásahom do nedotknuteľnosti obydlia, do rodinného, či súkromného života, je len prostriedkom to umožňujúcim. Zásahom je až prípadné následné nútené vypratanie nehnuteľnosti (ak osoby v nej sa zdržiavajúce k nej (už) nemajú užívacie právo a odmietajú ju vypratať a opustiť), ktoré je však prípustné, len ak je realizované zákonným spôsobom.

34. Potreba nariadenia neodkladného opatrenia ani z dôvodu obavy, že exekúcia bude ohrozená nie je v prípade manželky dlžníka daná. Prichádza do úvahy, ak sa veriteľ dôvodne obáva, že je ohrozené vymoženie jeho pohľadávky v prípadnej exekúcii.

35. Napokon odvolací súd uvádza, že na to, aby mohlo byť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovené, musí z návrhu vyplývať hodnoverné osvedčenie nároku v tomto prípade vo veci samej, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Žalobkyňa sa žalobou vo veci samej domáha určenia neplatnosti právneho úkonu - oznámenia správcu o konaní dobrovoľnej dražby zo dňa 28. 08. 2020 naplánovanej na 30. 09. 2020. Možnosť domáhať sa neplatnosti právneho úkonu, či právnej skutočnosti musí v zmysle § 137 písm. d) C. s. p. vyplývať z osobitného predpisu. Zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva prípustnosť žaloby o určenie neplatnosti oznámenia správcu o konaní dražby. Z ust. § 21 ods. 2 zákona o DD vyplýva len možnosť domáhať sa po konaní dražby určenia jej neplatnosti. Žalobkyňa v žalobe ani v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neuviedla žiadne skutočnosti, z ktorých by vyplývala možnosť domáhať sa neplatnosti oznámenia správcu o konaní dražby a tým ani neosvedčila dôvodnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Žaloba vo veci samej sa tak javí ako zjavne nedôvodná.

36. Navyše odvolací súd z úradnej činnosti zistil, že dražba konaná dňa 30. 09. 2020 bola neúspešná. Vyplýva to z oznámenia správcu o výsledku dražby zo dňa 02. 10. 2020 zverejneného v Obchodnom vestníku č. 193/2020 dňa 07. 10. 2020. Preto stráca právny význam domáhať sa neplatnosti oznámenia o konaní dražby zo dňa 28. 08. 2020 plánovanej na 30. 09. 2020, ak dražba konaná v daný deň bola neúspešná.

37. Nakoľko však žalobkyňa na záver odvolania učinila nový návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zakazujúceho žalovanej organizovať a vykonať dražbu en bloc do budúca, je príslušný o tomto novom návrhu rozhodnúť súd prvej inštancie.

38. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd je zhodne so súdom prvej inštancie toho názoru, že nie sú dané predpoklady na vydanie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 1, 2 písm. d) C. s. p. v spojení s § 326 C. s. p.

39. Odvolací súd nerozhodoval o nároku na náhradu trov odvolacieho konania z dôvodu, že predmetom prieskumu v odvolacom konaní nebolo rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, ale rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v priebehu konania vo veci samej (§ § 369 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p. a contrario).

40. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.)

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).